

и да не зимать двои обуча, но само тыя кои-то носяхъ.

П. Могать ли сега проповѣдници-ти да ходять по разны мѣста безъ да ся приготвятъ?

О. Не могать; защото обстоятелства-та сж други. Апостоли-ти излѣзохъ за едно кратко пътуваніе между свой-тъ си народъ; и тѣ можахъ да исцѣляватъ болны-ты и да въскръсяватъ мъртвы-ты; за това человекѣ-ти щѣхъ лесно да приготвятъ за тѣлесны-ты имъ нужды.

П. Но какъ трѣбва сегашни-ти пастыри да снабдѣватъ нужды-ты си нѣща?

О. Тѣ иматъ право да искать отъ стадо-то си колкото имъ трѣбува за едно умѣренно живѣяніе. “Работникъ-тъ е достоинъ за свой-тъ прѣхранѣ.,, (Ст. 10 : Лук. 10 ; 7: 1 Тим. 5; 7, 8 : Гал. 6 ; 6), но нѣмать право да продаватъ дарове-тъ Божіи (Дѣ. 8 ; 18-20), или да живѣѣтъ раскошно.

П. Въ каквы кѣщи бѣ заповѣдано на Апосто-лы-ты да влизать?

О. И въ който градъ или село влѣзете, испытайте кой е въ него достоинъ, и тамъ оставайте докѣ си излѣзете. (Ст. 11.)

П. Що значи тука достоинъ?

О. Набоженъ и страннолюбивъ человекъ, кой-то щѣше да ги приеме добрѣ и да слуша учене-то имъ. Лук. 19; 6: Дѣ. 16; 14, 15: 18; 1-3, 7: Евр. 13; 2.

П. Защо имъ заповѣда Іисусъ да распытатъ прѣди да влѣзжтъ въ нѣкожъ кѣщъ или градъ?

О. За да не паднѣтъ безъ причинѣ между гонители и бесчестны хора.

П. До кога бѣше имъ заповѣдано да сѣдѣтъ